

Indenrigsministeren træder af, ligger der deri — hvis der overhovedet er Mening i den Ting, og det ikke er en ren Svaghedshandling, noget, Flertallet er blevet tvunget til — en Erkendelse af, at den forrige Konseilspræsident og den forrige Indenrigsminister ikke i Øjeblikket egne sig til at være ledende i dansk Politik. Ikke i Øjeblikket, det vil sige, at de først maa afvente, hvorledes Undersøgelsen gaar, og hvilke Resultater den bringer. Derefter er det muligt, at den højtærede forrige Konseilspræsident og den højtærede forrige Indenrigsminister kunne træde frem frit og frankt og overtage Partiets og Regeringens Ledelse igen.

Nu har ganske vist det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nævnt forleden, men jeg vil nævne det her igen, at et æret Medlem af Tingets Flertal, det ærede Medlem fra Bjerget (Nørhave) har sagt, at det ikke var Alberti-Skandalen, der var Aarsag til Konseilspræsidentens Afgang, det var Fæstningen, der laa bagved. Det fremdrog det ærede Medlem fra Ringsted ogsaa forleden. Jeg ser ikke, at det ærede Medlem (Nørhave) endnu har tegnet sig paa Talerlisten, og det er derfor, jeg opfordrer ham til at udtale sig noget nærmere derom. Jeg ser heller ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har tegnet sig, men jeg synes, at det er nødvendigt, at de to, eller i hvert Fald det ene af de to ærede Medlemmer, udtale sig om denne Sag. Jeg synes, at de skyldte baade Befolkningen og Kongen det. Jeg synes, at Loyalitet til begge Sider, baade nedad til og opad til, maa kræve det, thi hvis det virkelig ikke er Alberti-Skandalen, der har bevirket deres Afgang, men noget helt andet, en skjult Aarsag, nemlig deres Stilling til Fæstningen, ja, saa forandrer Sagen sig jo noget. Jeg forstaar det ganske vist ikke. Den nuværende Regering har udtalt sig i fuld Tilslutning til den afgaaede Regerings Forsvarspolitik, saa jeg forstaar ikke, hvad Kongemagten eller andre skulde vinde ved den skete Forandring. Jeg synes sandelig, at det foregaaende Ministeriums Militærpolitik var tilstrækkelig militaristisk, der var ikke noget at udsætte paa den i saa Henseende.

Den afgaaede Konseilspræsident har i Virkeligheden gjort det samme som hans Forgænger i Ministeriet, nemlig udbedret Fæstningen, ikke blot opretholdt status quo. Det viser sig, at Christiansholms Fortet faktisk er blevet udvidet ved de Træfældninger, der ere foretagne, ved den

Servitut, der er lagt paa Mosen der ude, og ogsaa ved Foranstaltninger, der ere foretagne paa selve Fortet, altsaa noget tilsvarende til, hvad den forforegaaende Krigsminister gjorde sig skyldig i. Jeg tror, her trænges der til Opklaring. Der er en Modsigelse mellem dette, at man lader de ærede Medlemmer fra Ringkøbing og Frederikssund gaa af som Ministre, men derpaa sætter dem op paa store Partitillidshverv her i Tinget. Der er en Modsigelse deri, som jeg synes, vi maa have opklaret.

Jeg tror overhovedet ikke, at der vil komme denne grundige Undersøgelse og fulde Opklaring af mange Affærer i de sidste Aar, hvis ikke dette Ting griber til et virkelig afgørende Skridt for at faa en saadan Undersøgelse og Opklaring bragt i Stand. Aaret 1908 med den 6. Februar og den 8. September, med Bankkrisen og med Alberti-Katastrofen kan med Rette betegnes som det store danske Panama-Aar. Da Frankrig fik sit Panama, nedsatte det franske Deputeretkammer en parlamentarisk Kommission, som skaffede Klarhed til Veje. Dens Indberetning var i hvert Fald af overordentlig Interesse — hvis jeg ikke tager fejl, var det den nuværende Arbejdsminister Viviani, som udarbejdede den. Den bragte i Virkeligheden Klarhed paa mangfoldige Omraader og bidrog i høj Grad til at afsløre den kapitalistiske Korruption. De positive Resultater var ikke store, men paa Grund af Kommissionens Arbejde blev der dog draget en Minister til Ansvar for Bestikkelse, og han blev dømt og straffet. Det gjorde altsaa Frankrig.

Der kunde vist være Grund for dette Ting til at gaa en lignende Vej. Den Undersøgelse, som Assessor Schrøder foretager, er ikke meget omfattende. Den højtærede Finansminister fortalte os forleden, at Bankkomiteen havde overdraget Assessor Schrøder Undersøgelsen af Grundsølget ude i Grønningen, af Grundejerbankens Aktieemission og endvidere af Nibe Banks Forhold. Jeg opfattede ikke, at der var mere. Men det er en meget begrænset Undersøgelse, der skulde sikkert foretages en ganske anderledes omfattende og dybtgaaende Undersøgelse af hele Bankkrisen. Heller ikke Undersøgelsen af Albertis privat-økonomiske Misère og af hans Administration, tror jeg, vil blive tilstrækkelig dybtgaaende eller omfattende ved Assessor Schous Undersøgelse. Han har sikkert den bedste Villie, men for det første kan en enkelt Mand ikke magte denne uhyre omfattende Opgave, og des-